

Anstaltens Ledelse et Element, der maaske er ønskeligt for Anstalten, netop for at naa det Formaal, jeg her har tilladt mig at pege paa, er af ikke ringe Betydning. Jeg haaber, at det skal lykkes Ministeren at føre et saadant Initiativ og saadant friskt Blod ind i Ledelsen, og med disse Ord skal jeg da anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Schovelin: I vore Salmebøger staar der ofte: „Egen Melodi“, og alt, hvad der vedrører Statsanstalten for Livsforsikring, har hidtil plejet at gaa paa sin egen Melodi. Den danner ligesom en Enklave, en lille Stat i Staten, og Lovgivningsmagten plejer at lade det gaa, som man dernede ønsker det. I det nærværende Tilfælde foreligger der jo ogsaa fra Statsanstaltens Bestyrelse en Motivering, der i det hele synes at være fyldestgørende, saa jeg kan slutte mig til den Anbefaling af Lovforslaget, som den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) har givet. Jeg skulde have indskrænket mig hertil, hvis ikke det nævnte ærede Medlem havde knyttet nogle mere almindelige Bemærkninger til Lovforslaget. I disse Bemærkninger kan jeg, i mangt og meget i hvert Fald, være enig, idet jeg dog ser Sagen paa en lidt anden Maade. Man fortæller, at den Gang den nys tilbagetraadte Forretningsfører i sin Tid blev udnævnt til Forretningsfører, sagde en fremragende dygtig Mand indenfor det private Livsforsikringsvæsen her i Staden, at han hilste den Udnævnelse med stor Glæde, thi ikke alene var den vedkommende en fortræffelig Mand, men — sagde han —: Gud forbyde, at det skulde have været en Mand med mere stortilet Forretningsinitiativ, thi saa vilde Statsanstalten med sine fortræffelige Betingelser og den Tillid, den nyder i Befolkningen, Støtte fra Statens Side o. s. v., rimeligvis kunne konkurrere os andre sønder og sammen. Jeg ser, at ved den Udnævnelse, der nu er sket, da Anstaltens ene matematiske Direktør under 21. December 1918 er blevet udnævnt til Forretningsfører for Anstalten, er denne Tradition blevet bevaret, og jeg tør altsaa antage, at man indenfor det private Forsikringsliv ogsaa hilser den nye Udnævnelse med Tilfredshed. Den nye Direktør er sikkert ogsaa en navnlig i faglig Henseende fortræffelig Mand, som heller ikke menes at have et mere forretningsmæssigt Syn eller at være i særlig Grad Foregangsmand — for øvrigt kan det være, at man i saa Henseende skuffer sig, hvad der fra et fra Anstalten snævert Synspunkt kun kunde hilses med Glæde —, men

i det hele og store mener jeg, at det er en naturlig Ting, at det private Initiativ faar Lov at tumle sig paa Livsforsikringens Omraade — det er det, som vist ogsaa i de fleste Tilfælde maa gaa i Spidsen — og at det er fuldt forsvarligt, at Statsanstalten holder det Spor, som man hidtil har holdt, at man viser den største Forsigtighed, stiller sig loyalt overfor de private Konkurrenter og saaledes i det hele paa Forsikringsvæsenets Omraade aabner en vid Margin for det private Initiativ, som det konservative Folkeparti her, som overalt, paa andre Samfundsomraader, saa gerne ser udfolde sig som det principale. Jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale Lovforslaget, idet jeg i øvrigt til sidst blot skal sige i Tilslutning til den ærede Ordfører for Venstre, at rimeligvis vilde den Simplifikation, han tænkte sig ved, at der var tre Medlemmer, et juridisk, en matematikkyndig Forsikringstekniker og en Forretningsfører i dette Ords egentlige Forstand, vel have været det, som anbefaler sig som det naturlige, men vi kommer maaske ved en anden Lejlighed mere ind paa det organisatoriske. Altsaa, efter Omstændighederne mener jeg, at dette lille Lovforslag, som i nogen Maade har Karakteren af en Lejlighedslov, bør vinde Rigsdagens Tilslutning.

Bramsnæs: Jeg havde ikke tænkt mig, at dette Lovforslag skulde give Anledning til Diskussion, men der er fra anden Side gjort Bemærkninger, som synes at være af mere principiel Art end det, som netop omhandles i Lovforslaget. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa det nu, men blot sige, at det er mit Ønske, at Statsanstalten i Fremtiden maa forstaa at gøre sig gældende ved Siden af den private Forsikringsvirksomhed endogsaa i højere Grad end hidtil. Jeg vil ikke, som den ærede sidste Taler, ønske, at Livsforsikringsanstalten netop skal holde sig beskedent tilbage, men jeg vil haabe og ønske, at den fremtidig maaske i endnu højere Grad end hidtil maa blive førende indenfor Livsforsikringsvirksomheden. Det vilde jeg antage kunde være gavnligt for den Befolkning, der søger Forsikringen i Almindelighed. Jeg ved ikke, om jeg har opfattet den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) rigtigt, naar jeg forstaa hans Udtalelser noget i Retning af, at han, selv om han roste Anstalten, dog kunde ønske, at der havde været lidt mere Initiativ, i saa Tilfælde er jeg ganske enig med det ærede Medlem.

Til Bemærkningen om, at Statsanstalten for Livsforsikring ikke har haft synderligt